

Р Е Ш Е Н И Е

№ 209

гр. Перник, 17.06.2015г

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд-Перник в открито съдебно заседание проведено на втори юни през две хиляди и петнадесета година в състав:

Съдия: ИГНАТ ГЕОРГИЕВ

при секретаря Т.М. като разгледа докладваното от съдия Георгиев адм. дело № 819 по описа на Административен съд Перник за 2014г., за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е реда на чл. 156 и сл. от ДОПК във вр. чл. 144, ал.1 от с.к. и чл. 4, ал.1 и чл. 9"б" от Закона за местните данъци такси (ЗМДТ).

Постъпила е жалба от управителя на "****"ООД, със седалище и адрес на управление *** против мълчаливо потвърден акт за установяване на задължения по декларация № 406 от 08.07.2014г., издаден от главни инспектори в отдел "Ревизии и принудително събиране" към Дирекция "Местни приходи" при Община Перник.

В жалбата се излагат доводи, че АУЗД е незаконосъобразен, поради допуснати съществени процесуални нарушения и нарушения на материално правни норми на ЗМДТ. Твърди се, че формираните задължения са неправилно определени по размер, тъй като органът не се е съобразил с вписванията в декларациите по чл. 14 от ЗМДТ при изчисляване на данъчните оценки на имотите в следствие на което е направил неправилно установяване на размера на дължимия данък и такса битови отпадъци за процесните периоди. Процесуалният пълномощник на дружеството-жалбоподател иска съдът да отмени акт за установяване на задължения по декларация № 406 от 08.07.2014г., издаден от орган по приходите при Община Перник и да присъди направените по делото разноски съгласно представен списък на разноските по чл. 80 от ГПК.

Ответникът по жалбата - директор на Дирекция "Местни приходи и такси" при Община Перник, чрез процесуалния си представител, изразява становище за неоснователност на жалбата. Счита, че акта не страда от пороци, водещи до отмяната му. Исква жалбата да се отхвърли и претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Представя списък на разноските по чл. 80 от ГПК. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Административен съд Перник, след като обсъди оплакванията в жалбата, писмените доказателства по делото, становищата на страните, въз основа на съвкупната им преценка и с оглед нормата на чл. 160 от ДОПК приема за установено следното:

С жалбата се атакува действителността на акт на орган по приходите, който акт попада в кръга на посочените като подлежащи на съдебен контрол. Производството е процесуално допустимо, тъй като жалбата е подадена в

законоустановения срок и от страна носител на правомощието да оспори акт, с който се засягат пряко и непосредствено нейните права.

Разгледана по същество, жалбата е частично основателна.

Не се спори по делото, че жалбоподателя притежава недвижими имоти в гр. Перник придобити чрез договор за продажба на предприятие от 24.06.2009г. и допълнение към договора за продажба на предприятие от 30.09.2009г., видно от представените по делото договори.

От дружеството са подадени декларации по чл. 14 от ЗМДТ за четири недвижими имоти находящи се в гр. Перник. С декларация вх. № 14002090 от 03.05.2012г. е деклариран недвижим имот, находящ се в гр. Перник, ул. "****" бл.2 "****" и въз основа на нея в информационния масив при ответника за задълженото лице - собственик има регистрирана данъчна партида под № 1130379180001 /л.л.86-95 от делото/. С декларация вх. № 14002091 от 03.05.2012г. е деклариран недвижим имот, находящ се в гр. Перник, пл. "****" бл.8 "****" и въз основа на нея в информационния масив, за задълженото лице - собственик има регистрирана данъчна партида под № 1130379180002 /л.л.105-113 от делото/. С декларация вх. № 14002092 от 03.05.2012г. е деклариран недвижим имот, находящ се в гр. Перник, ул. "****" бл.2 "****" и въз основа на нея в информационния масив, за задълженото лице - собственик има регистрирана данъчна партида под № 1130379180003 /л.л.124-133 от делото/. С декларация вх. № 14002093 от 03.05.2012г. е деклариран недвижим имот, находящ се в гр. Перник, кв. "****" - "земя и административни и складови бази" и въз основа на нея в информационния масив, за задълженото лице - собственик има регистрирана данъчна партида под № 1130379180004 /л.л.143-151 от делото/.

Със съобщения изх. № СВ 000116 от 04.04.2014г. и № СВ 000145 от 06.06.2014г. дружеството е уведомено, че въз основа на подадените декларации дължи публични общински вземания по ЗМДТ на Община Перник произтичащи от данък недвижим имот /ДНИ/ и такса битови отпадъци /ТБО/ за периода 2010г.-2013г., в т.ч. и начислени законни лихви. С това съобщение дружеството също така е поканено в 7-мо дневен срок да заплати дължимите суми. Видно от известия за доставяне съобщенията са получени на адреса на дружеството. Не се сочат доводи и доказателства общинските публични задължения да са платени в цялост.

На 08.07.2014 г., на основание чл. 107, ал. 3 от ДОПК, главни експерти в отдел "Ревизии и принудително събиране" в Дирекция "Местни приходи" при Община Перник, в качеството си на орган по приходите, определен със Заповед № 677 от 30.04.2014г. на Кмета на Община Перник /л.28-29 от делото/, предвид данните по подадените декларации от жалбоподателя и след извършена справка в информационния масив, издали служебно акт за установяване на общински публични вземания по ЗМДТ по данни от посочените по-горе данъчни декларации. С този акт се установяват задължения за ДНИ и ТБО за периода от 01.01.2010г. до 31.12.2013г. и лихви за просрочие върху тях начислени към 08.07.2014г. за притежаваните от дружеството недвижими имоти общо в размер на 15 721.78 лв.. АУЗД е оспорен от жалбоподателя в цялост пред директора на дирекция "МП" при Община Перник, който не се е произнесъл в срок и на основание чл. 154, ал. 4 от ДОПК го е потвърдил мълчаливо, видно от отбелязване върху жалбата.

Предмет на съдебен контрол в настоящото производство е законосъобразността на АУЗД № 406/08.07.2014г., издаден от орган по приходите към Дирекция "МП" при Община Перник.

При така установеното от фактическа страна, се налагат следните правни изводи:

В настоящият случай органа по приходите е започнал административното производство служебно по данни от подадени декларации по чл. 14 и чл. 17 от ЗМДТ за облагане с ДНИ и ТБО имотите на дружеството, тъй като задълженията не са били платени. Акта е изготвен от служители посочени в заповед № 677 от 30.04.2014г. на Кмета на община Перник и обхваща периода от 01.01.2010г. до 31.12.2013г.. С него се установяват задължения за ДНИ и ТБО.

За установените задължения е изготвен Акт за установяване на задължение по декларация № 406 от 08.07.2014г. изготвен от лицата посочени в заповедта на Кмета на община Перник. С АУЗД административният орган е установил общо дължими задължения за ДНИ и ТБО за недвижимите имоти собственост на дружеството за периода от 01.01.2010г. до 31.12.2013г., като установените задължения са общо в размер на 15 721.78лева, от които 13 477.79лв.-главница и лихва за просрочие в размер на 2 243.99лв., изчислена към 08.07.2014г..

На 22.07.2014г. АУЗД е връчен лично на управителя на дружеството. Срещу констатациите отразени в АУЗД, както относно определения ДНИ, така и по отношение ТБО е подадено възражение. Същото не е разгледано като АУЗД е мълчаливо потвърден.

С оглед указаната доказателствена тежест на ответника по жалбата по делото са представени и приети подадени по чл. 17 и чл. 14 от ЗМДТ декларации за облагане с данък върху недвижимите имоти, договор № 18/26.09.2005г. на дружеството–изпълнител по сметосъбиране и сметоизвозване в община Перник, третиране на битови отпадъци и изпълнение на оператор на депото за БО и почистване на уличната мрежа – лятно и зимно поддържане, както и решения на Общински съвет Перник за приемане на план-сметката за съответната година за определяне разходите за услугите по събирането, извозването и обезвреждането в депа на битовите отпадъци, решение № 287/29.01.2009г. на Общински съвет Перник за определяне на такса битови отпадъци за всяка услуга по отделно.

Пред настоящата съдебна инстанция се прие и изслуша съдебно-икономическа експертиза и допълнително заключение към нея. Заключениеята се ценят в като обективни и компетентно изготвени. Вещото лице в своето заключение за всеки един от имотите собственост на жалбоподателя е изчислило данъчната оценка на имота по методологията заложена в приложение № 2 към чл. 21 от ЗМДТ. Посочило е по отделно за всеки имот отделните компоненти формиращи данъчната оценка на имота и се е съобразило с вида на имота, местонахождението му, площта, конструкцията и овехтяването му изхождайки и от подадените декларации по чл. 14 от данъчно задълженото лице. Въз основа на отчетната стойност на имотите е направило изчисления за 2011г. за дължимата от дружеството такса за битови отпадъци, а за 2012г. и 2013г. е работило на основа на данъчната оценка на съответния имот и разпоредбите на местната наредба. Въз основа на направени изчисления дава заключение, че размерът на ДНИ за имотите собственост на дружеството жалбоподател е 4051.10лв., а размерът на таксата за битови отпадъци е 9 426.69лв.. Установило е пълно съответствие с изчисленията на органа. Посочило е също така, че част от задълженията са погасени и тази част е взета предвид от органа при установяване на крайните задължения. От

заклучението се установява, че ДНИ върху всички недвижими имоти залежали в оспорения акт е определен в размер на 2 промила върху по – високата между отчетната стойност и данъчната оценка на имотите, съгласно приложение № 2 от ЗМДТ. В случая това е данъчната оценка. Вещото лице е определило за всеки конкретен недвижим имот размера на дължимия данък и такса. Така даденото заключение настоящия съдебен състав го кредитира, като относимо, обективно и кореспондиращо с приетите по делото писмени доказателства. Въз основа на него се приема, че общото задължение на дружеството към Община Перник за ДНИ и ТБО за периода от 01.01.2010г. до 31.12.2010г. е в размер на 13 477.79лв., а начислената лихва е 2 243.99лв. към момента на изготвяне на АУЗД.

При така установените факти, настоящия съдебен състав на Административен съд Перник като извърши по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК цялостна проверка за законосъобразността на оспорения индивидуален административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК достигна до следните правни изводи:

Разгледана по същество жалбата е частично основателна.

По делото липсват индиции, от страна на жалбоподателя да е иницирано административно производство по установяване на задължения по декларация. Съгласно чл. 107, ал. 3 от ДОПК органа по приходите може да иницира такова производство за установяване на размера на дължимите данъци за недвижими имоти и таксите за битови отпадъци за процесния период.

Предмет на съдебен контрол е установяване на задължения за данъци за недвижими имоти и за такса битови отпадъци оформени в Акт за установяване на задължение по декларация № 406 от 08.07.2014г. издаден от орган по приходите при Община Перник. Същият е издаден от компетентен по смисъла на чл. 9б от ЗМДТ във вр. с чл. 4 от ЗМДТ орган. Административните актове са мотивирани от правна и фактическа страна. Настоящия състав намира за неоснователни доводите, че в акта липсват фактически основания за определяне на размера на задълженията за ДНИ и ТБО. От данните по делото се установява, че дружеството е декларирало недвижими имоти, които са облагаеми с ДНИ и ТБО и съответно същото има задължения за заплащане. При изготвяне на спорния акт, административния орган се е позовал на ЗМДТ, Наредбата за определянето на местните такси и цени на услуги на територията на община Перник, Наредба за определяне размера на местните данъци на територията на община Перник, решение № 287 от 29.01.2009г. на Общински съвет Перник и на подадените от дружеството жалбоподател декларации по чл. 14 и чл. 17 от ЗМДТ от 03.05.2012г.. Т.е. налице са от една страна изложени фактически основания, които кореспондират и с правните такива посочени от органа, като следва да се посочи, че дори и да не е цитирал правно основание не е съществен порок на акта, тъй като това е задължение на съда. Въз основа на това състава приема, че в случая са налице мотиви, които по недвусмислен начин се извличат от акта и дават възможност да се извърши проверката за законосъобразност на акта. В хода на производството не са допуснати съществени процесуални нарушения. С оглед на изложеното не се откриват отменителни основания по чл. 146, т. 1, т. 2 и т. 3 от АПК.

Не се спори между страните, че имотите по отношение, на които са начислени задължения са собственост на дружеството и че същите се намират на територията на община Перник. Спорни по делото са въпросите как е формиран ДНИ и ТБО с процесния акт и извършва ли се сметоизвозване,

сметопочистване, обезвреждане на твърди битови отпадъци и поддържане чистотата на територията за обществено ползване по отношение на всички имоти. Именно от отговорите на тези въпроси зависи материалната законосъобразност на акта.

Три от процесните имоти, изхождайки от приложените по делото декларации и договор за продажба на предприятие от 24.06.2009г. и допълнение към договор за продажба на предприятие от 30.09.2009г. се намират в ЦГЧ на гр. Перник, в строителните граници на гр. Перник, в зона I и попадат в урегулирани поземлени имоти. Ситуирани са в жилищни кооперации. Декларирани са съответно като ***-*** и ***и, със стопанско предназначение. Четвъртият имот се намира в кв. "****", в строителните граници, зона IV, за които е образувано УПИ VII-12008 по регулационния план на гр. Перник, кв. "****". Деклариран е като земя и административни и складови помещения. С оглед на изложеното настоящия състав приема, че процесните имоти имат предназначението по чл. 10, ал. 1 от ЗМДТ и са облагаеми имоти. По отношение на тях не са приложими изключенията посочени в чл. 10, ал. 2, 3 и 4 от ЗМДТ. Отделно от това дължимостта на данъка не зависи от ползването или неползването на подлежащия на облагане недвижим имот, т. к. ползването не е елемент на фактическия данъчен състав за данък недвижими имоти – по аргумент на чл. 13 от ЗМДТ. Съгласно чл. 10, ал. 1 от ЗМДТ същите са облагаеми имоти и за тях се дължи ДНИ. Размерът на задълженията за ДНИ на тези имоти е определен в размер на 2 на хиляда върху по-високата между отчетната стойност и данъчната оценка на имотите, съгласно приложение № 2 от ЗМДТ, като в случая това е данъчната оценка. Спазена е разпоредбата на чл. 19, ал. 1 от ЗМДТ. Видно от представената по делото Наредба за определяне размера на местните данъци на територията на община Перник, Общински съвет Перник е определил с наредбата по чл. 1, ал. 2 размера на данъка на 2 на хиляда върху данъчната оценка на недвижимия имот, съгласно чл. 15 от наредбата. Вещото лице посочи при изслушването на СИЕ, че неговите изчисления като краен резултат напълно съответстват на изчисленията на органа. В случая размера за ДНИ за процесните имоти е 4051.10лв.. С оглед на изложеното състава приема, че размера на ДНИ е определен в съответствие с нормативната база и е дължим.

Не се споделят доводите заложи в жалбата и в пледоарията по същество, че данъчната оценка е неправилно определена. Верността на информацията за собствеността върху недвижим имот е от решаващо значение за данъчното задължение, тъй като собствеността е правопораждащ задължението юридически факт. Правопораждащите данъчни задължения факти винаги рефлектират върху размера на данъчното задължение - независимо дали в посока на увеличение или намаление, което води до възможност за възстановяване или прихващане. Законодателят е създал специален ред за установяване на данъчни задължения. Когато става въпрос за задължение по декларация установените данъчни задължения се съобщават на задълженото лице, както е в случая и може да се издаде акт за установяване на задължения – чл. 107, ал. 3 от ДОПК, когато задължението не е платено. Също така съгласно чл. 107, ал. 2 от ДОПК задълженото лице има право да поиска и да получи справка за начина, по който е изчислено задължението, съдържаща данни за задълженото лице, вида, основанията, общия и неплатения размер на задължението, което не е сторил жалбоподателя. Въпреки това в хода на съдебното производство ответника по

жалбата успя да докаже, че данъчните оценки на отделните имоти са изчислени в съответствие и в последователността с приложение № 2 към чл. 21 от ЗМДТ и данъчните оценки са формирани съгласно норми за данъчна оценка на недвижимите имоти. Другият довод на жалбоподателя свързан с неправилно определяне на данъчната оценка се свежда до това, че три от процесните имоти се намират в сгради етажна собственост, поради което следвало оценката да се формира като се приложи коефициентът за местоположение на жилищните сгради. Тези доводи също не се споделят. В случая процесните имоти са декларирани като търговски обекти със стопанско предназначение и като такива са придобити от жалбоподателя, видно от договорите за покупко-продажба. Съгласно приложение № 2 към чл. 21 от ЗМДТ за търговски обекти коефициентът за местоположение по таблица № 3 се увеличава с 40 на сто. Под търговски обект се разбира-***и, аптеки, павилиони, будки, складове за търговия на едро, бензиностанции, дискотеки, ресторанти, закусвални, сладкарници, пивници, бирарии, механи, кафенета, хотели, мотели, хазартни заведения. С оглед на това и като взе предвид заключението на експерта, се приема, че органа правилно е определил размерите на данъчните оценки, тъй като се е съобразил изцяло с разпоредбите на ЗМДТ.

По отношение на установената такса битови отпадъци за посочените по-горе недвижими имоти, настоящия състав намира, че таксата се заплаща за услугите по събирането, извозването и обезвреждането в депа или други съоръжения на битовите отпадъци, както и за поддържането на чистотата на териториите за обществено ползване в населените места. Размерът на таксата се определя по реда на чл. 66 от ЗМДТ за всяка услуга поотделно - сметосъбиране и сметоизвозване; обезвреждане на битовите отпадъци в депа или други съоръжения; чистота на териториите за обществено ползване. Не е налице условието по чл. 71, т. 2 от ЗМДТ за освобождаване на жалбоподателя от заплащане на тази услуга по отношение на посочените по-горе недвижими имоти. От доказателствата по делото се установява, че Община Перник е предоставяла тази услуга през процесния период, в т.ч. и конкретно по отношение на териториите, където се намират имотите на жалбоподателя. Има издадени заповеди с № 2066/22.10.2010г., № 1749/28.10.2011г. и № 1760/28.10.2012г. на Кмета на община Перник, по реда на чл. 63, ал. 2 от ЗМДТ, с която са определени границите на районите, видът на предлаганите услуги, както и чистотата на сметоизвозване. Всички имоти попадат в обхвата на заповедите. Също така е представен договор за възлагане на обществена поръчка за сметосъбиране и сметоизвозване, третиране на битови отпадъци, почистване на териториите за обществено ползване. Съществува решение № 16-ДО-44-00 от 02.09.2009г. на директора на РИОСВ, от което се установява, че на територията на общината има изградено депо за събиране, транспортиране, временно съхраняване и депониране на отпадъци. Въз основа на всички така представени и неоспорени от страните доказателства, настоящия състав приема, че община Перник реално е предоставяла услугите по сметосъбиране и сметоизвозване, поддържане чистотата на териториите за обществено ползване, обезвреждане на битовите отпадъци и поддържане на депа за битови отпадъци и други съоръжения за обезвреждане на битови отпадъци по отношение на населените места, в това число и касателно посочените по-горе имоти на жалбоподателя. С оглед на това същата е дължима. Размерът на ТБО за 2011г. е определен в съответствие на Решение № 287/29.01.2009 г. на Общински съвет Перник, въз основа, на което ТБО за

нежилищните имоти на предприятията е общо 6,5 на хиляда върху отчетната стойност на имота, в т.ч. 3,5 на хиляда за сметосъбиране и сметоизвозване; 0,2 на хиляда за обезвреждане на битови отпадъци в депа и 2,8 на хиляда за чистота на териториите за обществено ползване. От заключението на експерта и от установяванията на органа се приема, че дължимата сума за 2011г. за ТБО е в размер на 759.59лв., а лихвата е начислена за периода от 30.06.2011г. до дата на изготвяне на акта 08.07.2014г. и е в размер на 356.73лв..

За 2012г. и 2013г. в акта органа е посочил, че размера на ТБО е определен съгласно Наредба за определянето и администрирането на местните такси и цени на услугите на територията на Община Перник, приета с Решение 42/20.12.2011г.. За 2011г. е прието решение № 695/25.01.2011г. на Общински съвет Перник за определяне размера на ТБО. Решението е отменено с решение № 216/19.01.2011г. на Административен съд Перник и с решение № 10615/19.07.2012г. на ВАС е оставено в сила по отношение на юридическите лица. За 2012г. и 2013г. няма данни да са приемани решения на Общински съвет Перник за определяне размера на таксата за текущата година, а това е заявено и изрично от пълномощника на ответника по делото в последното съдебно заседание. Последното стабилно решение на Общински съвет Перник по чл. 62 и чл. 66 от ЗМДТ е с № 287 от 29.01.2009г.. Според установяванията на органа размера на таксата за битови отпадъци за 2012г. и 2013г. е в размер на 8 667.10лв.. Същата обаче настоящия състав приема, че е определена неправилно по размер. Съгласно чл. 67, ал. 2 от ЗМДТ когато не може да се установи количеството на битовите отпадъци по ал. 1, както е в случая размерът на таксата се определя в левове на ползвател или пропорционално върху основа, определена от общинския съвет. В т. 4.2 от Решение № 287/29.01.2009г. Общински съвет Перник е приел основа за определяне на ТБО за нежилищните имоти на предприятията таксата за битови отпадъци да се определя върху отчетната стойност на имота и е общо 6,5 на хиляда върху отчетната стойност на имота, в т.ч. 3,5 на хиляда за сметосъбиране и сметоизвозване; 0,2 на хиляда за обезвреждане на битови отпадъци в депа и 2,8 на хиляда за чистота на териториите за обществено ползване. От своя страна ответника се позовава в писмените си бележки, че размерът е определен и в съответствие с Наредбата за определянето и администрирането на местните такси и цени на услуги на територията на община Перник, приета от Общински съвет Перник. В чл. 20, ал. 1, т. 2 от наредбата е определен размера на годишната такса битови отпадъци за нежилищни имоти за сметосъбиране и сметоизвозване, за обезвреждане в депа и за поддържане на чистотата за обществено ползване- в промил върху данъчната оценка на имота. Проблемата в случая е, че няма решение, с което да е определен размер на промила за нежилищните имоти на предприятията за 2012г. и за 2013г.. Посочените в атакувания акт промили съответно 3.5, 0.2 и 0.8 не са разписани в местната наредба, от една страна, а ако се приеме, че са ползвани от решението на Общински съвет Перник от 2009г. се налага извода, че е следвало установяванията да бъдат извършени единствено върху отчетната стойност на имотите. В настоящия случай и без да са необходими специални знания в областта на математиката се оказва, че пресмятанията са извършени на база данъчните оценки на имотите, с промилите приети за отчетните стойности на имотите, което е довело до неправилно определяне на дължимата такса за битови отпадъци. Отчетната стойност и данъчната оценка са различни понятия и като стойност са коренно различни. Въпреки, че в

жалбата няма наведени такива доводи, съдът при разглеждането на делото по същество е длъжен да провери акта на всички основания. С оглед на гореизложеното се налага извода, че установения от органа размер за ТБО за 2012г. и 2013г. на такса на битови отпадъци е определен неправилно и се налага отмяна на акта в тази му част като материално незаконосъобразен.

Въз основа на изложеното настоящия съдебен състав приема, че жалбата е частично основателна.

Административния орган правилно е установил размера на ДНИ. Същият е дължим и е в размер на 4051.10лв.. Лихвата е начислена за периода от 30.06.2011г. до дата на изготвяне на акта 08.07.2014г и е в размер на 758.10лв.. Правилно е установен и размера на задълженията на ТБО за 2011г. за процесните имоти на дружеството. Същият е дължим и е в размер на 759.59лв., а лихвата е начислена за периода от 30.06.2011г. до дата на изготвяне на акта 08.07.2014г и е в размер на 356.73лв..

Невнесения в срок местни данъци и такси по силата на чл. 4, ал. 2 от ЗМДТ, във вр. с чл. 96 от ЗМДТ, се събират заедно с лихвите по Закона за лихвите върху данъци, такси и други подобни държавни вземания по реда на ДОПК. В този смисъл е разпоредбата на чл. 175, ал. 1 от ДОПК, който предвижда, че за неплатените в законоустановените срокове публични задължения се дължат лихви в размер, определен в съответния закон. Задължението за данъци и такса битови отпадъци представляват публично вземане по смисъла на чл. 162, ал. 2, т. 1 и т. 3 от ДОПК. С неплащането на задълженията в регламентирания срок, данъчно задълженото лице изпада в забава и дължи лихва, която е начислена за посочените по-горе имоти с акта. С оглед на изложеното жалбата ще се отхвърли като неоснователна в тази си част.

По отношение на установените задължения за 2012г. и 2013г. за такса битови отпадъци административният орган е допуснал нарушение на материалноправните норми при издаването на процесния АУЗД, поради което жалбата на "****"ООД, със седалище и адрес на управление ***, представлявано от управителя В.Й.И. срещу АУЗД № 406 от 08.07.2014г., издаден от орган по приходите – главни експерти в отдел "Ревизии и принудително събиране" при дирекция "Местни приходи" на община Перник, с която се оспорва дължимостта и начисляването на ТБО за 2012г. и 2013г. и дължимата лихва върху тях се явява основателна и следва оспорения административен акт да бъде отменен в тази част в условията на чл. 146, т. 4 от АПК.

Относно разноските:

С оглед изхода на делото се дължи произнасяне и по исканията за разноски. И двете страни претендират присъждане на разноски и двете страни имат право на разноски.

Жалбоподателят претендира заплащане на разноски за заплатена държавна такса за образуване на административно дело, за заплатени депозити за изготвяне на експертизи и за адвокатско възнаграждение. Общият размер на разноските съгласно представен списък по чл. 80 от ГПК е в размер на 2 520лв.. По делото от страна на жалбоподателя са направени разноски за заплащане на държавна такса за образуване на административно производство в размер на 50лева. Направени са и разноски за съдебно икономическа експертиза, които са в размер на 450лв.. От представен по делото договор за правна помощ и съдействие страните са договорили за осъществяване на процесуално представителство и защита по делото клиента да заплати

възнаграждение в размер на 2020лв.. Претендирания общ размер за присъждане на деловодни разноски е 2520лв., съобразно представен списък на разноските.

Искането за присъждане на разноски от страна на пълномощника на ответника по жалбата за присъждане на 300лв. юрисконсултско възнаграждение е своевременно направено и същият има право на разноски, с оглед изхода на спора. Представен е списък на разноските.

Ответника по жалбата е направил възражение по чл. 78, ал. 5 от ГПК. Видно от представен по делото договор за правна помощ и съдействие страните са договорили за осъществяване на процесуално представителство и защита по делото клиента да заплати възнаграждение в размер на 2020лв.. Съответно клиента е заплатил изцяло и по касов път договорената сума, за което се представят доказателства. Възражението за прекомерност не е основателно. Договорения размер изцяло е съобразен с пар. 2 от ДР на Наредба за минималните адвокатски възнаграждения, във вр. с чл. 161, ал. 2 от ДОПК и чл. 8, ал. 1, т. 4 от наредбата.

При това положение и съобразно уважената част на жалбата съразмерно цената на иска /установеното задължение в АУЗД/ ще се присъдят на страните разноски както следва. Ответника по жалбата ще да бъде осъден да заплати на жалбоподателя разноски в размер на 1572лв.. Жалбоподателя ще бъде осъден да заплати на ответника по жалбата разноски в размер на 113лв..

Мотивиран от гореизложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, съдия при Административен съд Перник

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ оспорването по жалба на "****"ООД, със седалище и адрес на управление ***, представлявано от управителя В.Й.Й. против АУЗД № 406 от 08.07.2014г., издаден от орган по приходите – главни експерти в отдел "Ревизии и принудително събиране" при дирекция "Местни приходи" на община Перник, в частта, с която са установени задължения за ДНИ в размер на 4051.10лв. за периода 01.01.2010г. до 31.12.2013г. и е начислена лихва върху тях в размер на 758.10лв. за периода от 30.06.2011г. до дата на изготвяне на акта 08.07.2014г., както и за установените задължения за ТБО за 2011г. в размер на 759.59лв. и начислена лихва за периода от 30.06.2011г. до дата на изготвяне на акта 08.07.2014г., в размер на 356.73лв..

ОТМЕНЯ по жалба на "****"ООД, със седалище и адрес на управление ***, представлявано от управителя В.Й.Й. АУЗД № 406 от 08.07.2014г., издаден от орган по приходите – главни експерти в отдел "Ревизии и принудително събиране" при дирекция "Местни приходи" на община Перник в останалата част, с която са установени задължения за такса битови отпадъци за 2012г. и 2013г. за имотите собственост на дружеството.

ОСЪЖДА Община Перник да заплати съдебни разноски в размер на 1572лв.. на "****"ООД, със седалище и адрес на управление гр. София, бул. „Позитано“ № 15, представлявано от управителя В.Й.Й..

ОСЪЖДА "****"ООД, със седалище и адрес на управление ***, представлявано от управителя В.Й. *** разноски по делото в размер на 113лева.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщението му на до страните.

СЪДИЯ: